

POSUDEK

o disertační práci doktoranda Mgr. Petra K o č í h o
studenta doktorského studijního programu
na téma „Soukromoprávní rámec distančních smluv uzavíraných elektronickými prostředky“

1. V této disertační práci jde o zpracování zcela nové právní tematiky, vycházející z nedávno novelizovaných ustanovení občanského zákoníku i z nových speciálních právních předpisů vnitrostátních, ale také z předpisů orgánů Evropských společenství. Lze patrně přisvědčit názoru vyjádřenému v závěru disertační práce, že „hlavním cílem této práce je zejména přispět k další diskusi o dotčených právních institutech“.

2. Uvedenému cíli disertační práce i novosti právní tematiky odpovídá, že autor disertační práce vychází především z právní literatury (nevyjímaje komentáře k občanskému zákoníku), když zatím není v podstatě ani možnost poukázat na výkladové závěry uveřejněné judikatury obecných soudů či z nálezů Ústavního soudu ČR. Lze velmi ocenit, že disertační práce použila k zaujetí právních závěrů některé výkladové závěry z judikátů Evropského soudního dvora.

3. I přes faktický nedostatek uveřejněné judikatury soudů, které se výslovně týkají distančních smluv uzavíraných elektronickými prostředky, bylo by obohacením disertační práce, zmínit se o uveřejněných právních závěrech v judikatuře (zejména ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, vydávané Nejvyšším soudem ČR a ve Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu ČR), které s problematikou distančních smluv zčásti souvisejí a bude k nim nepochybně přihlíženo v případných soudních sporech, týkajících se této právní problematiky. Lze tu poukázat např. na nález Ústavního soudu ČR z 24.4. 2006, IV. ÚS 319/05, uveřejněný pod č. 89 ve svazku 41 Sbírky nálezů a usnesení Ústavního soudu ČR, týkající se podání učiněné k soudu v elektronické podobě s uznávaným elektronickým podpisem podle ustanovení § 11 odst.1 zákona č. 227/2000 Sb.

Lze připomenout i rozhodnutí uveřejněné pod č. 55/2002 Sbírky soudních rozhodnutí, zabývající se právními důsledky nepřesného nebo neúplného uvedení např. obchodního jména obchodní společnosti v právním úkonu, což u distančních smluv může být častější než u právních úkonů, učiněných v přítomnosti obou stran právního úkonu. Stejně tak u distančních smluv má stále význam právní okolnost, zda akceptační projev vůle nabyl účinnosti vůči nepřítomnému oferentu (srov. nález Ústavního soudu ČR z 29.11. 2005 1., ÚS 722/04, uveřejněný pod č. 217 ve svazku 39 Sbírky nálezů a usnesení Ústavního soudu ČR).

K úvodu části 11 disertační práce („Mezinárodní prvek v právních vztazích z distančně uzavíraných smluv“), zejména ohledně kolizních norem v mezinárodním právu soukromém, je na místě i odkaz na zhodnocení poznatků z používání některých ustanovení zákona č. 97/1963 Sb., Cpjf 27/86 Nejvyššího soudu uveřejněné pod č. 26/1987 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek (zejména část 1., B/, C/ a D uvedeného zhodnocení poznatků).

4. Z hlediska důsledné systematiky disertační práce, jejímž tématem jsou „distanční smlouvy uzavírané elektronickými prostředky“ by vyžadovalo více vysvětlení otázky a

zapracování systematické zařazení právní problematiky smluv podle Vídeňské úmluvy o mezinárodní koupi zboží do této práce, protože tyto smlouvy nejsou převážně smlouvami uzavíranými elektronickými prostředky.

5. Pro posuzovanou disertační práci Mgr. Petra Kočího „Soukromoprávní rámec distančních smluv uzavíraných elektronickými prostředky“ je charakteristické zaujímání řady výkladových závěrů zcela převážně věcně správných i dobře formulovaných. Bylo by přínosem pro disertační práci, kdyby tyto zásadní výkladové závěry byly v konečném znění disertační práce (která pro svou novost i věcnou správnost by nebyla bez naděje pro ediční publikační zpracování) u části 4. až 11. seřazeny jako rezymé těchto částí anebo alespoň by měly být v textu odlišeny např. plnotučnou sazbou či kurzívou.

Týká se to např. zásadních výkladových závěrů jako kupř. na straně 28, v odstavci 3 (in fine), na straně 37, v odstavci 4 (in fine), na straně 40 v odstavci 2, věta druhá, na straně 42, v odstavci 1, věta druhá a třetí, na straně 52 v odstavci 3 (in fine), na straně 56, odstavec 5, věta první, na straně 96, odstavec 2, věta první, na straně 100, odstavec 1, na straně 105 v odstavci 2, věta druhá, na straně 107, odstavec 2, věta druhá, na straně 109 odstavec 2, věta první, na straně 112, odstavec 1, věta první, na straně 114, odstavec 2, in fine („Je možné ... na dálku“), na straně 119, odstavec 4, věta první („...v tištěné podobě“), na straně 120, odstavec 3, věta druhá, na straně 132, odstavec 1 a na straně 148, odstavec 2, věta třetí („Místem podnikání je místo účinného“).

6. Některé jednoznačně formulované závěry nepřihlízejí k okolnostem kdy právní úprava stanoví něco jiného (např. srov. strana 31, odstavec 1 disertační práce a k ní ustanovení § 476 odst.2 občanského zákoníku).

7. Při kritice právní úpravy není na místě jen subjektivní soud, ale kritický závěr má být doložen objektivním podkladem nebo příkladem, eventuálně pokusem o nástin základní myšlenky nové úpravy. Srovnání k tomu např. obecně kritické (až odsuzující) závěry např. na str. 60, odstavec 3 (in fine), na str. 98, odstavec 2, věta čtvrtá, na straně 108, odstavec 2, věta předposlední, na straně 122, odstavec 4. Naproti tomu přesvědčivější je vyjádřena kritika nedostatků zpracování předpisů Evropských společenství na straně 116 – 117.

8. Z hlediska formulačního lze doporučit, aby vždy citovaný právní předpis (zejména zákon) byl vždy označen především číslem (zejména ze Sbírky zákonů), a to i když je uváděno slovní označení zákona. U odkazů na judikáty obecných soudů a nálezy i usnesení Ústavního soudu ČR je třeba vždy uvést, jde-li o judikát ze Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, vydávaných Nejvyšším soudem nebo jde-li o nálezy a usnesení (či stanovisko) Ústavního soudu ČR, uveřejněné ve Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu ČR. U ostatních judikátů je vhodné uvést (alespoň v poznámce, kde se lze s obsahem judikátu seznámit). Nesprávné je např. jen obecné označení, „rozhodnutí Ústavního soudu ČR“, bez upřesnění, zda jde o nálezy či usnesení (srov. str. 25 a 123 disertační práce).

Závěr : Disertační práce doktoranda Mgr. Petra Kočího „Soukromoprávní rámec distančních smluv uzavíraných elektronickými prostředky“ je svým obsahem na dobré úrovni a podle názoru tohoto oponentského posudku má plně převládající předpoklady k obhájení této práce při stanovené obhajobě.

V Praze dne 20. června 2008

JUDr. Milan P o k o r n ý, CSc.

